

Arrest

nr. 320 062 van 14 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 21 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 17 september 2024 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor verzoeker.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 16 december 2021, dient op 4 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 13 juni 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 16 mei 2024.

1.3. Op 17 juli 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 18 juli 2024 en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Hawiye-clan, subclan Abgar te behoren. U hangt de islam aan. U bent geboren op [...] in het dorp Godaano, Afgooye district gelegen in de regio Lower Shabelle. In 2010 verhuisde u samen met uw moeder, vader en zus naar Nairobi in Kenia. Daar vervolgde u de achtste klas in 2017 en stopte u op hetzelfde moment met de Koranschool.

Uw vader overleed in 2016 en liet uw gezin achter met schulden van zijn winkel in Kenia. In juni 2018 besloot uw moeder dat het beter was voor uw familie om terug naar Godaano in Somalië te verhuizen, aangezien uw maternale oom daar nog woonde en jullie daar verder konden leven zonder problemen. In Godaano werkte u met een tractor op uw oom zijn velden om het land te cultiveren.

Eind juli 2018 ging de tractor stuk en liet u deze herstellen in een garage in Afgooye stad. Op de terugweg naar Godaano kwam u tien Somalische soldaten tegen van wie hun auto vastgereden zat in de modder. Zij verplichtten u hen te helpen in ruil voor vijf dollar. De volgende ochtend kwam Al Shabaab naar u toe en beschuldigden zij u ervan de ongelovigen te hebben geholpen. Zij arresteerden u en brachten u naar een gevangenis waar u twee weken door hen werd vastgehouden.

Na twee weken vervoerden de leden van Al Shabaab u naar de rechtbank, maar onderweg hoorden ze een vliegtuig. Zij sprongen uit de auto om zich te verstoppen en lieten u onbewaakt achter. U kon ontsnappen en regelde een rit naar Mogadishu met twee toevallige passanten. U verbleef in Mogadishu twee à drie weken ondergedoken bij uw andere oom van moederszijde. Hij bracht u na twee weken in contact met uw moeder en u bracht haar op de hoogte van uw situatie. Onmiddellijk na het gesprek met uw moeder nam Al Shabaab contact op met u en vertelden zij dat ze achter u aan zouden komen. Uw oom besloot dat het tijd was om het land te verlaten.

Eind augustus 2018 verliet u Somalië per vliegtuig met een vals Somalisch paspoort richting Turkije. U ging verder te voet naar Griekenland waar u drie jaar verbleef. U nam met een valse Zweedse identiteitskaart het vliegtuig naar Italië, vanwaar u verder reisde via Frankrijk en aankwam in België op 16 december 2021 waar u op 4 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door Al Shabaab omdat u de Somalische troepen hielp.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door Al Shabaab omdat u de Somalische troepen hielp (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 16.05.2024, hierna CGVS, p.14).

Het CGVS stelt vooreerst vast dat uw houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. U heeft immers laattijdig een verzoek om internationale bescherming in Griekenland ingediend toen uw vingerafdrukken verplicht werden afgenomen op 7 april 2019. U verbleef echter toen reeds sinds september 2018 in Griekenland en verklaart dat u eigenlijk niet van plan was om hier een verzoek in te dienen, maar dat u gedwongen werd. U heeft ook geen resultaat afgewacht van uw asielprocedure in Griekenland (zie verklaringen DVZ d.d. 09.06.2022, hierna DVZ, p.12; zie administratief dossier). Nochtans

kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood zelf aanhaalt en asiel aanvraagt zodra hij daartoe de kans heeft en het resultaat daarvan afwacht, quod non in casu. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de verzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent voor deze ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Deze vaststellingen doen reeds ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus dat u zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van een verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. In casu moet worden vastgesteld dat uit uw registratie in Griekenland blijkt dat u geboren bent op 12/10/1997 in plaats van 12/10/2002 zoals u verklaarde tijdens de registratie van uw verzoek om internationale bescherming en uw persoonlijk onderhoud (zie administratief dossier; CGVS p.6). Bovendien vermeldt u pas op uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u van 2010 tot 2018 met uw familie in Kenia heeft gewoond (CGVS, p.4). Nochtans werd er op uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie verklaringen DVZ, p.6) gevraagd naar al uw hoofdverblijfplaatsen van de voorbije jaren met datum van vertrek en aankomst. Tijdens dit interview verklaarde u expliciet van uw geboorte tot uw vertrek uit Somalië in Godaano gewoond te hebben (DVZ, p.6). U verklaart op het CGVS dit niet eerder verteld te hebben, omdat u het van de tolk niet mocht vertellen en dat hij u verzocht om het kort te houden (CGVS, p.4,28). Nochtans werden de verklaringen bij de DVZ aan het eind van uw interview aan u voorgelezen en ging u akkoord met deze verklaringen door deze te ondertekenen. De vaststelling dat u inconsistente verklaringen aflegt over uw werkelijke leeftijd en verblijfplaatsen, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van uw nood aan internationale bescherming, is nefast voor uw algehele geloofwaardigheid.

Daaruit rijst de vraag of u wel degelijk in 2018 nog drie maanden in Godaano hebt verbleven. U verklaart niet te weten wie in Godaano de clanoudste van de Abgarclan was (CGVS, p.6). U vertelt weinig over de andere clans in Godaano, kent het verschil niet tussen de daar aanwezige clans, weet niet welke clan de meeste macht in handen had en of er zich eventuele conflicten voordeden tussen de verschillende clans (CGVS, p.6-7). Uw gebrek aan kennis over uw eigen clan en de claddynamieken in Godaano komt volgens u omdat u niet opgroeide tussen de leden van de Abgar en slechts voor een korte periode opnieuw in Godaano verbleef (CGVS, p.6-7). Gezien het belang van clanaffiliaties en –structuren in de Somalische maatschappij ondermijnt dit uw verklaringen over uw tijd in Godaano. Dat u niet op de hoogte bent van deze zaken omdat u slechts kortstondig in het dorp verbleef is allerminst aannemelijk en dus geen afdoende verklaring. Uw clan bepaalt immers waar u kan gaan en staan in het dorp en bij wie u moet aankloppen in geval van problemen. Zeker als nieuweling na een afwezigheid van acht jaar is het van danig belang om op de hoogte te zijn van dergelijke (actuele) informatie. Uw individuele acties stralen namelijk ook af op de gehele clan. Het lidmaatschap van de clan is een kernelement van de Somalische identiteit en het volledige reilen en zeilen van de maatschappij is verbonden aan de clancultuur. Deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier.

Enkele opvallende elementen in uw verklaringen zorgen er nog voor dat er door het CGVS geen geloof kan gehecht worden aan de door u vermeende vervolgingsfeiten.

Uw verklaringen over de manier waarop u erin slaagde aan de kluwen van Al Shabaab te ontsnappen zijn zodanig bizar dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Tijdens uw transport richting de rechtbank vlogen er vliegtuigen over de regio, waardoor alle zes à zeven Al Shabaab-leden uit angst voor een luchtaanval uit de auto sprongen en zich verderop in de bosjes verstopten (CGVS, p.25). Geen enkele Al Shabaab-strijder dacht er op dat moment aan u, hun gevangene, mee te nemen uit de auto en men liet u dus onbewaakt achter (CGVS, p.25). Waarom Al Shabaab door alle moeite zou gaan om iemand gevangen te nemen, twee weken vast te houden in het kader van berechting, om deze dan zonder bewaking achter te laten onderweg naar zijn proces is voor u tot op heden ook een raadsel (CGVS, p.25). U verklaart dat Al Shabaab slechts enkele minuten weg was, maar zij zijn er op de één of andere manier dan toch niet in geslaagd u opnieuw gevangen te nemen of u achterna te komen op het moment dat u richting Mogadishu vertrok (CGVS, p.26-27). U zat nochtans geblinddoekt en geboeid in de wagen (CGVS p.26). Desalniettemin slaagde u er blijkbaar snel in om uw handen uit de boeien te krijgen met een stuk metaal dat u in de auto vond en uw blinddoek af te nemen (CGVS p.26). Deze gang van zaken is niet aannemelijk.

Het gedrag van Al Shabaab moet nog verder tegen het licht worden gehouden. Twee weken na uw ontsnapping contacteerde Al Shabaab u immers met de boodschap dat u niet van hen zou kunnen ontsnappen. Voor Al Shabaab heeft het geen enkel nut om u op voorhand te informeren dat u nog steeds in hun vizier loopt. Op dergelijke manier kon u namelijk anticiperen op hun handelingen en hypothekeken zij eigenlijk hun eigen doel, namelijk u terug in handen krijgen (CGVS, p.27).

Tot slot is het enorm bedenkelijk dat u zonder ook maar enige controle vanuit de plek waar de auto werd achtergelaten tot aan Mogadishu bent kunnen reizen (CGVS, p.27). U verklaart nochtans dat de volledige regio onder controle stond van Al Shabaab en dit zeker al van voor uw eerste vertrek van Somalië naar Kenia in 2010 (CGVS, p.4,6,13). Objectieve informatie waarover het CGVS beschikt toont ook aan dat Al Shabaab grootschalig aanwezig was in de regio van Afgooye richting Mogadishu en op de grote wegen verschillende bemande controleposten had. Dat u dus in de vijf uur durende rit geen enkele keer bent tegengehouden en gecontroleerd is dus allerm minst aannemelijk. Deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en

internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandeese contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en

de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontploffte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Verzoeker betoogt dat het niet hoeft te verbazen dat hij in Griekenland geen intentie had om er een verblijfsrecht te verwerven gelet op de schrijnende omstandigheden aldaar voor verzoekers om internationale bescherming. Hij stelt dat uit objectieve informatie de ernstige omstandigheden blijken waarin dergelijke verzoekers terechtkomen en citeert uit een AIDA rapport van 2023 en uit een rapport van Human Rights Watch van 2024. Dat hem verweten wordt de asielprocedure in Griekenland niet te hebben afgewacht, getuigt volgens hem van wereldvreemdheid.

Vervolgens voert hij aan dat hij bij aanvang van het onderhoud meteen verklaard heeft dat hij de kans niet gekregen heeft om zijn verblijf in Kenia toe te lichten tijdens het klein onderhoud bij de DVZ. Hij legt uit dat hij bij de DVZ telkens onderbroken werd met de mededeling dat hij nog de kans zou krijgen om bij het verhoor bij het CGVS alle details toe te lichten.

Hij vervolgt dat lotgenoten hem hadden aangeraden om niet zijn echte geboortear mee te delen ten aanzien van de Griekse instanties zodat hij de mogelijkheid zou hebben door te kunnen reizen naar andere landen.

Verder verwijt verzoeker de commissaris-generaal geen rekening gehouden te hebben met zijn beperkt referentiekader. Hij preciseert dat hij zijn geboortedorp heeft verlaten toen hij slechts acht jaar oud was, hij vervolgens gedurende acht jaar opgegroeid is in een ander land, hij uiteindelijk teruggekeerd is naar Somalië

in 2018 en kort daarna zijn herkomstland heeft verlaten richting Europa. Hij legt uit dat hij bij terugkeer naar Somalië opgevangen werd door zijn maternale oom waardoor hij zich niet met andere clanleden of met de gemeenschap bezig diende te houden. Omdat het moeilijk was om zich te re-integreren, besloten zijn moeder en oom dat hij zich beter op het werk zou focussen om een inkomen te verwerven. Volgens hem gaat de commissaris-generaal er aan voorbij dat, ook al is de clanaffiliatie van uitermate belang, hij nog een maternale oom had die hem heeft opgevangen waardoor hij hierop niet direct een beroep moest doen.

Met betrekking tot zijn vervolgingsfeiten stipt hij aan dat Al-Shabaab geen draaiboek volgt die stap per stap uiteenzet hoe zij moeten handelen. Hij vraagt zich af wat bizar is aan het feit dat Al-Shabaab, tijdens een luchtaanval, niet gedacht heeft aan de gevangenen die zij hadden en zo hun eigen leven vooropstelden. Hij vervolgt dat het niet ging om een kleine aanval, maar wel om een luchtaanval waarbij zij moesten kiezen tussen hun eigen leven of dat van een gevangene. Hij voegt toe dat Al-Shabaab na zijn ontsnapping duidelijk gemaakt heeft dat hij van hen nog niet af was. Voorts stipt hij nog aan dat Al-Shabaab uiteraard geen vierentwintig uur per dag rondhangen op de wegen of in controleposten.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus voert hij aan dat de veiligheidssituatie in Lower Shabelle complex, problematisch en ernstig is en dat over het algemeen blijkt dat die nog steeds precair is. De informatiefiche van ACLED stelt volgens hem dat tussen 24 februari 2024 en 22 maart 2024 het meeste politieke geweld plaatsvond in Lower Shabelle. De COI Focus van 21 december 2023 laat volgens hem gelden dat tot op heden de meeste *battles* plaatsvinden in die regio, dat de tweede fase van het militaire offensief niet voldoende is voor de huidige crisis en dat hoewel Al Shabaab verdreven is, de groepering erin slaagt het tempo van hun operaties te verhogen en dat zij de grootste bedreiging blijven vormen voor de vrede, stabiliteit en veiligheid. Hij acht het onbegrijpelijk dat de commissaris-generaal, na het lezen van de landenrapporten en deze zelf te citeren, kan stellen dat het veilig zou zijn voor burgers om ernaar terug te keren.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stukken neergelegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de

verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het asielrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Somalië gedood te worden door Al-Shabaab omdat hij enkele Somalische soldaten geholpen had, nadat hun auto vastgereden was in de modder.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat hij geen reëel risico loopt op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Verzoekers houding kan niet in overeenstemming gebracht worden met of getuigt niet van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, nu hij laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende in Griekenland en er het resultaat van deze procedure niet afwachtte;
- ii) Verzoekers algehele geloofwaardigheid wordt aangetast daar hij (a) inconsistente verklaringen aflegt over zijn werkelijke leeftijd en verblijfplaatsen en (b) door zijn gebrek aan kennis over zijn eigen clan en de claddynamieken in het dorp niet aannemelijk kan maken dat hij wel degelijk in 2018 nog drie maanden in Godaano verbleven heeft;
- iii) Er kan geen geloof gehecht worden aan de door verzoeker vermeende vervolgingsfeiten gezien (a) hij bizarre verklaringen aflegt over de manier waarop hij erin slaagde om aan de kluwen van Al-Shabaab te ontsnappen; (b) het niet aannemelijk is dat Al-Shabaab hem op voorhand zou informeren dat hij nog steeds in hun vizier loopt gezien hij zo de mogelijkheid kreeg om te anticiperen op hun handelen; (c) het enorm bedenkelijk is dat hij zonder ook maar enige controle, vanuit de plek waar de auto werd achtergelaten tot aan Mogadishu, is kunnen reizen.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt verzoeker zich louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat hij in zijn geheel na om concrete en geobjectiverde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielrelaas te herstellen.

4.3.3.1. Vooreerst oordeelt de commissaris-generaal op goede gronden dat er een aantal elementen zijn die reeds een negatieve indicatie vormen van verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Zo vertoont verzoeker geen gedrag dat verwacht kan worden van iemand die een dringende nood aan internationale bescherming heeft. Uit verzoekers verklaringen en de informatie in het administratief dossier blijkt dat hij zeven maanden in Griekenland verbleven heeft zonder er een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Hij stelt dat hij hier nooit de intentie toe had, maar hier uiteindelijk toe gedwongen werd toen zijn vingerafdrukken op 7 april 2019 genomen werden. Hij wachtte het resultaat van zijn asielprocedure nooit af en reisde in december 2021 verder richting Italië (NPO, p. 11; AD CGVS, deel DVZ,

Verklaring DVZ 09.06.22, punt 33; AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 3, Cedoca: aanvraag derde landen). Nochtans kan van een asielzoeker, die beweert een risico op vervolging te lopen in zijn land van herkomst, redelijkerwijze verwacht worden dat hij zo snel als mogelijk internationale bescherming wilt tegen zijn vervolger(s) en dat het land dat hierin voorziet van ondergeschikt belang is. Verzoekers verwijzing naar de erbarmelijke situatie voor vluchtelingen in Griekenland, met vermelding van rapporten van AIDA en *Human Rights Watch*, biedt geen afdoende verklaring voor het gegeven dat hij tijdens zijn verblijf in Europa niet minstens een poging ondernam om zich te verzekeren van een blijvende bescherming tegen de voorgehouden vrees die hem noopte Somalië te verlaten, dan wel die hem verhindert ernaar terug te keren. Uit de landeninformatie blijkt immers niet dat het verzoeker niet in de mogelijkheid werd gesteld bij aankomst in Griekenland, of kort nadien, een beschermingsverzoek in te dienen en blijken er evenmin geen dermate structurele problemen die iedere verzoeker om internationale bescherming zouden blootstellen aan mensonterende behandelingen. Bovendien maakt hij geen enkele melding van de levensomstandigheden in Griekenland, hij vermeldt louter dat hij tijdens zijn driejarig verblijf probeerde verder te reizen, maar dat dit telkens mislukte (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 09.06.22, punt 33). Tot slot wordt nog opgemerkt dat verzoeker tevens naar Italië en Frankrijk gereisd is, waar hij ook de mogelijkheid heeft gehad om zijn eventuele nood aan internationale bescherming te laten onderzoeken (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 09.06.22, punt 33). Met het betoog in zijn verzoekschrift slaagt hij er aldus niet in de motieven dienaangaande te weerleggen. Voormelde vaststellingen doen op ernstige wijze afbreuk aan de ernst van zijn voorgehouden vrees.

Verzoeker betwist vervolgens niet dat hij voor de Griekse autoriteiten een andere geboortedatum heeft opgegeven als diegene die hij aan de Belgische autoriteiten heeft meegedeeld (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 3, Cedoca: aanvraag derde landen; NPO, p. 6). Waar hij zijn handelen toeschrijft aan de raad van derden, gaat hij eraan voorbij dat hij zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt. Achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen zijn bedrieglijke verklaringen niet toedekken, te meer nu van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, ongeacht het Europees land waar hij zich in bevindt, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Daarenboven is aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen inherent het vertrouwen in de autoriteiten, waaraan men de bescherming vraagt, verbonden. Hierbij komt dat verzoeker bij de DVZ naliet te vermelden dat hij van 2010 tot 2018 in Kenia woonde (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 09.06.22, punt 10; NPO, p. 4). Nochtans werd hem uitdrukkelijk gevraagd om een kort overzicht te geven van zijn hoofdverblijfplaatsen gedurende de jaren vóór zijn vertrek uit Somalië (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 09.06.22, punt 10). Dat hij vervolgens verklaart dat hij vanaf zijn geboorte tot aan zijn vertrek uit Somalië in het dorp Godaano in Lower Shabelle heeft verbleven, zonder melding te maken van zijn maar liefst achtjarig verblijf in Kenia (NPO, p. 4), ondermijnt zijn algehele geloofwaardigheid op ernstige wijze. Waar hij dit opmerkelijk nalaten zowel tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 4, 28), als in zijn verzoekschrift tracht toe te schrijven aan het volgens hem niet correcte verloop van het interview bij de DVZ, kan hij hierin geen gelijk gegeven worden. Het loutere feit dat er minder tijd wordt genomen voor het interview bij de DVZ dan dat voor het CGVS, doet niets af aan de verwachting dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, vanaf het eerste interview waarheidsgetrouwe verklaringen dient af te leggen. Bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ wordt de asielzoeker erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn identiteit en verblijfplaatsen aan te duiden en een duidelijk beeld te schetsen van zijn asielrelaas. De duur van het interview bij de DVZ is hierbij irrelevant. In dit verband wordt er voorts op gewezen dat redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen waarover specifieke vragen worden gesteld, correct kan aanduiden, ook bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ. Verzoeker draagt bijgevolg de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas. Er wordt benadrukt dat de CGVS-vragenlijst verzoeker werd voorgelezen in het Somalisch en hij deze ter goedkeuring heeft ondertekend waardoor datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met zijn verklaringen.

4.3.3.2. Er kan voorts geen geloof gehecht worden aan de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten.

Verzoeker maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij in 2018 vanuit Kenia teruggekeerd is naar Godaano en er nog drie maanden verbleven heeft (NPO, p. 4, 6). Zo kan hij niet aangeven wie de clanoudste van zijn dorp was, is hij niet op de hoogte van de verschillende aanwezige clans en de verschillen tussen hen, noch kan hij aangeven welke de machtigste clan was en of er ooit conflicten waren (NPO, p. 6-7). Nochtans kan verwacht

worden dat hij, desondanks dat hij nog jong was toen hij naar Kenia vertrok en verklaart slechts voor een korte periode naar het dorp teruggekeerd te zijn, bepaalde kennis heeft over zijn eigen clan en andere clans in zijn nabije omgeving. Verzoekers betoog, dat het niet nodig was om op de hoogte te zijn van de claddynamieken in Godaano, nu hij en zijn gezin opgevangen werden door hun maternale oom, kan niet worden aangenomen, gelet op het primordiaal belang van de clanstructuur, dat doorsijpelt in alle aspecten van het dagelijks leven in Somalië en dat in het bijzonder belangrijk was voor hem en zijn gezin, die na een langdurige afwezigheid moesten terugkeren naar Godaano (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1). Hiernaast wordt de geloofwaardigheid van zijn laatste verblijf in Godaano verder ondermijnd doordat hij niet kan aangeven wat de naam is van de moskee in het dorp waar hij naartoe ging, wat de naburige dorpen zijn en wat de verschillende namen van de Somalische seizoenen zijn (NPO, p. 7, 11). Dit betreffen direct waarneembare omgevingselementen waarvan wel redelijkerwijze verwacht kan worden dat verzoeker, indien hij er effectief heeft verbleven, ze kent, *quod non*.

Voorts worden zijn verklaringen over zijn gevangennamen en ontsnapping aan Al-Shabaab gekenmerkt door een opeenvolging van toevalligheden die dermate onaannemelijk zijn dat hier geen geloof aan gevecht kan worden. Zo kan hij niet aangeven hoe Al-Shabaab de volgende dag al te weten kwamen dat hij de soldaten geholpen had met zijn tractor, nu er volgens hem, tijdens dit voorval, geen passanten waren en hij dit met niemand besproken had (NPO, p. 21-22). Verder verklaart hij dat, hoewel hij vergezeld werd door zes à zeven leden van Al-Shabaab bij het transport naar de rechtbank, zij allen de auto uit vluchtten en zich verstopten uit angst voor de passerende vliegtuigen zonder dat iemand zich verder om hem bekommerde. Vervolgens kon hij, terwijl hij slechts enkele minuten onbewaakt zou achtergelaten zijn, zich zonder problemen ontdoen van zijn handboeien en blinddoek en slaagde hij erin om te vluchten en naar Mogadishu te reizen, zonder dat iemand hem in die korte tijdspanne achterna kwam (NPO, p. 13, 25-26). Het is weinig plausibel dat Al-Shabaab enerzijds meteen op de hoogte raakte van verzoekers hulp aan de Somalische soldaten en er zo zwaar aan zouden tillen dat zij hem de volgende dag nog thuis opzochten en hem voor twee weken opsloten in de gevangenis (NPO, p. 22-23), maar hem anderzijds zo gemakkelijk zouden laten ontsnappen. Dat het logisch is dat zij hun eigen leven vooropstelden toen zij de vliegtuigen hoorden, neemt niet weg dat zij, van zodra zij doorhadden dat het niet om een echte luchtaanval ging, niet de minste moeite deden om verzoeker na het incident, dat slechts enkele minuten duurde, terug te vinden. Door in het verzoekschrift voor te houden dat hij niet verantwoordelijk is voor het willekeurig handelen van Al-Shabaab, beperkt hij zich tot een blote bewering waarmee hij in wezen geen afbreuk doet aan voorgaande vaststellingen, die pertinent en draagkrachtig zijn.

Bovendien doet de vaststelling dat hij geen problemen ondervond om na zijn ontsnapping door te reizen naar Mogadishu (NPO, p. 27), verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas. Immers blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat Al-Shabaab de controle had in de regio Afgooye tot Mogadishu en er op alle belangrijke toegangswegen verschillende *checkpoints* waren opgesteld (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 2). Dit wordt eveneens bevestigd door verzoeker, die verklaart dat Al-Shabaab al van voor zijn vertrek naar Kenia in 2010 aan de macht waren en zich openlijk konden vertonen in zijn regio (NPO, p. 12-13). Het is dan ook niet aannemelijk dat hij tijdens de vijf uur durende rit geen enkele keer gecontroleerd of tegengehouden zou geweest zijn (NPO, p. 27). Door simpelweg te stellen dat deze *checkpoints* niet voortdurend bemand werden, beperkt hij zich tot een blote bewering die op geen enkele wijze gestaafd wordt en gaat hij eraan voorbij dat hij ontsnapt was en zij naar hem op zoek waren, waardoor redelijkerwijze verwacht kan worden dat zij doortastender zouden optreden.

Verzoekers verklaringen, over de communicatie van Al-Shabaab plaatsen de geloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging nog verder op de helling. Hij verklaart dat Al-Shabaab, twee weken na zijn ontsnapping en nadat hij contact had opgenomen met zijn moeder, op de hoogte raakten van zijn verblijfplaats en hem telefonisch contacteerden waarbij zij aangaven dat hij niet zou kunnen ontsnappen (NPO, p. 13, 27). Het is onwaarschijnlijk dat de leden van Al-Shabaab, indien verzoeker werkelijk aan hen ontsnapt was en zij wisten waar hij ondergedoken was, hem louter telefonisch zouden waarschuwen, eerder dan meteen actie te ondernemen. Op deze manier gaven zij hem immers de kans om opnieuw te vluchten of onder te duiken, wat hij ook effectief deed (NPO, p. 27). Dit geldt des te meer, nu uit zijn verklaringen niet blijkt dat zij nog verdere repercussies genomen hebben tegen zijn gezin, dat nog steeds in het dorp woont (NPO, p. 14).

4.3.4. Het geheel aan objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen, gezien in hun onderlinge samenhang en mede rekening houdende met het gebrek aan documenten, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtrelaas en hij niet aannemelijk heeft gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Godaano, district Afgooye, gelegen in de regio Lower Shabelle, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Lower Shabelle dient beoordeeld te worden.

4.4.2. De analyse van de veiligheidssituatie in Lower Shabelle moet als een geheel en samen worden gelezen met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de situatie in Lower Shabelle niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. Verzoekers betoog, dat de situatie de situatie er nog steeds precair is vanwege het voorkomende geweld, is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

4.4.3. De commissaris-generaal brengt het “*UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia*” van september 2022, de “*EUAA Country Guidance: Somalia*” van augustus 2023, het “*EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*” van februari 2023, de “*EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*” van 17 mei 2023 en de “*COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten*” van 21 december 2023” ter kennis in de bestreden beslissing. Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal Somalië volatiel blijft, wat geïllustreerd wordt in de bestreden beslissing. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoeker niet aan dat hij over relevante informatie beschikt die het beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprijkt. De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

4.4.4. Gelet op de beschikbare landeninformatie, wordt de beoordeling van de commissaris-generaal bijgetreden dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld in Lower Shabelle dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de mate van het willekeurig geweld in Lower Shabelle hoog blijft zodat een mindere mate aan individuele elementen is vereist om aan te nemen dat een burger aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit het rechtsplegingsdossier kunnen in hoofdte van verzoeker geen persoonlijke omstandigheden worden ontwaard, die tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat *in casu* het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In het kader van het beroep ingediend tegen een beslissing van de commissaris-generaal wordt geen uitspraak gedaan over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

4.7. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO